

d ů v o d ů:

Pokud jde především o dovolaci důvod nesprávného právního posouzení (§ 503 č. 4 c. ř. s.), nelze přisvědčiti dovolateli, že žaloba byla neprávem zamítnuta nižšími soudy. Jest nesporno, že žalovaný měl proti žalobcovu bratru Josefu J-ovi vykonatelnou pohledávku 1.000 Kč s přísl. podle rozsudku ze dne 28. prosince 1925 a že dne 2. listopadu 1926 provedl k vydobytí této vykonatelné pohledávky na dobytčím trhu v T. exekuci, při níž byl zabaven sporný kůň. Podle § 253 ex. ř. lze zabaviti jen hmotné věci, jež má dlužník ve své moci. A tu dovodily nižší soudy zcela správně ze zjištěných skutečností, že sporný kůň byl v době zabavení v moci dlužníka. Stalo se proto zabavení to právoplatně po zákonu. Jednal tudíž žalovaný, dav sporného koně zabaviti, v mezích svých práv a nemůže podle § 1305 obč. zák. býti zodpovědný za škodu žalobci jako vlastníku koně zabavením vzniklou, leč že by žalobce prokázal podle § 1295 odstavec druhý obč. zák., že zabavení provedl žalovaný jen v úmyslu, by žalobce poškodil. To však žalobce ni netvrdil, tím méně prokázal a není proto jeho nárok na náhradu škody jemu ze zabavení koně prý vzešlé opodstatněn. Pokud žalobce v dovolání tvrdí, že žalovaný věděl nebo věděti musil v době zabavení, že zabavuje cizí věc, ocitá se v rozporu se zjištěními nižších soudů, podle nichž teprve po zabavení přiběhl žalobce a ukazoval žalovanému dobytčí pas s tím, že kůň jest jeho. Tato okolnost nemohla již nic změnit na pravoplatně provedeném zabavení a žalovaný nebyl povinen, by ihned tehdy na trhu po zabavení koně otázku žalobcova vlastnického práva řešil, nanejmenším mohl důvodně míti v tomto směru podezření, ježto jeho dlužník je bratrem žalobce a ukazovaný mu pas byl vystaven teprve na trhu. Byl proto žalovaný oprávněn ponechatí rozřešení této otázky rozepři podle § 37 ex. ř. Z téhož důvodu nebyl žalovaný povinen v souzeném případě dodatečně exekuci již provedenou zrušiti, obdržev dopisy právního žalobcova zástupce, by exekuci zrušil, ani když na něho byla podána vylučovací žaloba, neboť za vylíčeného stavu věci mohl býti žalovaný bezelstně přesvědčen, že sporný kůň nepatří žalobci, nýbrž jeho dlužníku, žalobcovu bratru (srov. rozh. čís. 4632, 5936 sb. n. s.). Ježto tudíž žalovaný jednal jen v mezích svého práva, není práv podle § 1305 obč. zák. ze škody, která žalobci vzešla zabavením koně a nevyloučením jeho z exekuce.

Čís. 10337.

Více přejímatelů podniku ručí (§ 1409 obč. zák.) solidárně.

(Rozh. ze dne 21. listopadu 1930, Rv I 1838/29).

Žalobkyně byla zaměstnána v obchodě Matildy K-ové, po jejíž smrti převzal obchod žalovaný, na němž se žalobkyně domáhala úplaty za různé práce konané Matildě K-ové. Žalobě bylo vyhověno s o u d y všech tří stolic, Ne j v y š š í m s o u d e m z těchto

d ů v o d ů:

Nesprávné právní posouzení spatřuje dovolatel v tom, že byl odsouzen jako přejímatel jmění k zaplacení celé zažalované pohledávky, ač koupil z pozůstalosti jen dům, a i ten společně se svou manželkou, takže prý mohl býti v nejzazším případě odsouzen k zaplacení jen polovice pohledávky. Jak správně zdůraznil již odvolací soud, byl koupený dům jediným a celým jměním zesnulé Matyldy K-ové; žalovaný převzal s domem i hokynářský obchod zesnulou v domě provozovaný, proto dopadá na souzený případ pravidlo § 1409 obč. zák. o ručení přejímatele jmění za dluhy na jmění váznoucí. Z doslovu § 1409 obč. zák. plyne dále, že přejímatel jmění ručí s původním dlužníkem solidárně, solidárním jest proto jeho ručení také, je-li přejímatelů několik.

Čís. 10338.

Obnova řízení (§ 530 a násl. c. ř. s.).

Tvrzení žaloby o obnovu, že nemanželská matka v době, kdy se žalovaným základní rozepře ještě nesouložila, prohlásila, že jest těhotnou, může mít v základní rozepři vliv na soudní rozhodnutí v jeho prospěch, třebaš by zůstalo při tom, že žalobce souložil s nemanželskou matkou v kritické době.

V řízení následujícím po povolení obnovy nejsou vyloučeny novoty zapadající do rámce důvodů, z nichž byla obnova povolena, to ani, když budou v rozporu se skutečnostmi, na nichž spočívá rozsudek pro zmeškání v základním sporu.

(Rozh. ze dne 21. listopadu 1930, Rv I 1894/29.)

Žalobě o uznání nemanželského otcovství a o placení výživného bylo právoplatně vyhověno rozsudkem pro zmeškání. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalovaný základní rozepře obnovy řízení. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

V základní rozepři bylo pro zmeškání nynějšího žalobce pokládati podle §§ 442 a 396 c. ř. s. za pravdivé, že žalovaný souložil s matkou dítěte opětovně v kritické době, zejména koncem června 1927, v neděli, když byl v S. fotbalový zápas s klubem z K. Právním důsledkem toho bylo, že žalobce byl uznán otcem dítěte, narozeného dne 14. ledna 1928. Kdyby se nynější jeho žaloba o obnovu opírala jen o ta nová tvrzení a důkazy, že se fotbalový zápas konal teprve dne 28. srpna 1927, a že nemanželská matka obcovala také s jinými muži, bylo by ovšem souhlasiti se zamítnutím žaloby, neboť těmito důvody obnovy zůstala by nedotčena